

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **AGRO MARTINICE s. r. o.**, Martinice 1, Březnice, zastoupená advokátem Mgr. Jiřím Kokešem, náměstí T. G. Masaryka 153, Příbram, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, Těšnov 65/17, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 7. 2020, čj. 36679/2020-MZE-14113, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 4. 2021, čj. 11 A 88/2020-42,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Tato věc se týká dotace z Programu rozvoje venkova na období 2014 – 2020. Žalobkyně se domáhala vyplacení dotace na svůj projekt „Agropenzion Martinice“ (dále jen „penzion“), její žádosti však nebylo vyhověno, neboť žalobkyně nesplnila veškeré podmínky pro vyplacení dotace. Proto byla žalobkyni uložena sankce v podobě snížení dotace o 100 % a ukončení administrace její žádosti o dotaci. Problém tkvěl konkrétně v tom, že ve věci žalobkyně bylo zjištěno, že penzion není samostatným funkčním celkem, ale je součástí areálu Equitana hotel resort. Tím žalobkyně porušila kap. 6, bod 6 specifické části* Pravidel, kterými se stanoví podmínky pro poskytování dotace na projekty Programu rozvoje venkova na období 2014 – 2020 (dále jen „Pravidla“).

[2] Žalobkyně se neúspěšně obrátila na Ministerstvo zemědělství, které ve sporném řízení zamítlo její návrh na zrušení sankce a vrácení penzionu „do administrace“. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobu, ale ani s ní neuspěla. Žalobkyně (stěžovatelka) nyní brojí proti zamítavému rozsudku městského soudu kasační stížností podanou z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

* Specifické podmínky pro poskytování dotace na základě Programu rozvoje venkova platné pro 4. kolo příjmu žádostí

[3] Stěžovatelka v úvodu kasační stížnosti odcitovala body 8 až 22 napadeného rozsudku, načež uvedla, že nesouhlasí se závěrem, že penzion není samostatným funkčním celkem z důvodu, že vodovod, teplovod a elektřina penzionu jsou funkčně propojeny s hotelem (Equitana hotel resort) stojícím v bezprostřední blízkosti. Svůj názor následně rozvedla.

[4] Žalovaný se ztotožnil se závěry městského soudu, poté se vyjádřil k jednotlivým kasačním námitkám, které podle něj nejsou důvodné.

[5] NSS konstatuje, že „kasační námitky“ týkající se zásobování penzionu vodou, jeho vytápění a částečně i jeho inzerce nelze projednat. Stěžovatelka tuto pasáž kasační stížnosti (odst. 2 až 4 pod bodem IV kasační stížnosti) takřka doslovně opsala ze žaloby (odst. 9, 10, částečně 14 a 15 pod bodem IV žaloby), aniž v ní vytyčila jakékoli konkrétní důvody, proč se závěry městského soudu nesouhlasí.

[6] Kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského (městského) soudu ve správním soudnictví. Musí tedy kvalifikovaně zpochybňovat právě rozhodnutí soudu, proti němuž byla podána. Stěžovatelka ovšem v dotčené části kasační stížnosti pouze uvedla, že závěr městského soudu („že nesamostatnost penzionu je dána zjištěním, že vodovod, teplovod a elektřina penzionu jsou funkčně propojeny s hotelem“) nemůže obstát, neboť „penzion je napojen na elektřinu, vodovod, kanalizaci a teplovod“. Poté popsala podrobnosti připojení vodovodu na hotel a vysvětlila, proč zvolila tuto variantu, s následným dovětkem, že tuto „skutečnost nelze přičítat k její tíži a z tohoto nelze usuzovat na to, že by se nemělo jednat o samostatný funkční celek“. Dotčený text je přitom doslovně převzat z žaloby (odst. 9 pod bodem IV) a nijak nepolemizuje se závěry městského soudu. Shodným způsobem stěžovatelka pojala „námitku“ týkající se vytápění penzionu (odst. 3 pod bodem IV kasační stížnosti opisuje odst. 10 pod bodem IV žaloby) a umístění inzerce penzionu (odst. 4 pod bodem IV kasační stížnosti je výsledkem kombinace shodné argumentace v odst. 14 a 15 pod bodem IV žaloby). Stěžovatelka v závěru argumentace týkající se vytápění penzionu uvedla, že skutečnost, že využívá vytápění, které bylo ze strany SZIF[†] dříve podpořeno, jí nemůže být kladena k tíži. Jedná se o ekologické řešení vytápění a tato skutečnost není porušením pravidel, „jak mylně uvádí městský soud“. NSS pouze pro úplnost podotýká, že městský soud nic takového netvrdil. Naopak ve svém rozsudku (bod 9) zdůraznil, že stěžovatelce „není vytykán způsob vytápění penzionu“. Závěr o funkční nesamostatnosti penzionu městský soud učinil (mj.) z důvodu, že vytápěcí systém penzionu je propojen s areálem hotelu (též bod 9).

[7] V této části kasační stížnosti tak nebyly uplatněny žádné skutečné kasační důvody, které by zpochybňovaly rozhodnutí městského soudu. Stěžovatelka oproti žalobě mění pouze pojmy (nově stěžovatelka místo žalobkyně, městský soud místo žalovaný) a některé (pro podstatu věci nedůležité) formulace. Tato část kasační stížnosti je nepřípustná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.), neboť se opírá jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s. (srov. nedávné usnesení NSS ze dne 24. 1. 2023, čj. 10 Afs 132/2021-38, ve věci jiné kasační stížnosti téže stěžovatelky, či usnesení NSS ze dne 30. 6. 2020, čj. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS).

[†] Státní zemědělský intervenční fond

pokračování

[8] NSS se tudíž mohl zabývat pouze zbývajícími námitkami stěžovatelky.

[9] Úvodem lze připomenout, že samotné poskytnutí dotace je přísně vázáno na splnění stanovených podmínek, které odpovídají určitému účelu poskytování podpory ve formě dotací. Poskytovatel vyplatí žadateli dotaci pouze tehdy, splňuje-li žadatel beze zbytku požadované podmínky (viz např. rozsudek NSS ze dne 30. 6. 2014, čj. 8 Ans 4/2013-44, bod 26).

[10] Podle kap. 6 bodu 6 (kritéria přijatelnosti projektu) specifické části Pravidel platí, že: „*Je-li součástí Projektu ubytovací zařízení, musí se jednat o zařízení v souladu s § 2 odst. C Vyhlášky č. 500/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, včetně navazujících změn Vyhlášky, a dále o zařízení s kapacitou nejméně 6 lůžek, maximálně však 40 lůžek. Kapacita 40 lůžek se vztahuje k ubytovacímu zařízení splňující samostatný funkční celek (např. se samostatnou recepcí, sociálním zařízením, oplocením, s vlastním názvem a propagací apod.); C.*“ (Důraz přidal NSS.) Písmeno „C“ v závěru citovaného textu označuje kategorii sankce za porušení/nedodržení podmínek. V tomto případě je sankcí snížení dotace o 100 % a ukončení administrace žádosti o dotaci [kap. 14, písm. b) obecné části Pravidel].

[11] SZIF dospěl po kontrole penzionu provedené dne 13. 6. 2019 k závěru, že penzion není samostatným funkčním celkem, ale je součástí areálu Equitana hotel resort. Výše citované kritérium přijatelnosti je proto nutné uplatnit na celý areál, jenž v tomto důsledku nesplňuje podmínku max. kapacity 40 lůžek.

[12] Stěžovatelka v doplnění na již zmíněnou nepřipustnou argumentaci ohledně umístění inzerce penzionu namítla, že pro věc není rozhodné, zda internetové stránky stěžovatelky (tj. www.agromartinice.cz) byly registrovány až poté, kdy SZIF provedl kontrolu, jak konstatoval městský soud. Rozhodující je, že stránky byly registrovány dříve, než byla stěžovatelce uložena sankce. Pro věc je totiž rozhodný stav v době vydání rozhodnutí.

[13] NSS souhlasí se stěžovatelkou, že při přezkumu rozhodnutí správního orgánu se obvykle uplatní pravidlo, že soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

[14] Toto pravidlo městský soud neporušil. V projednávané věci byl skutkový stav při rozhodování žalovaného (tj. dne 15. 7. 2020) takový, že stěžovatelka registrovala své internetové stránky propagující penzion až po provedené kontrole SZIF ze dne 13. 6. 2019. NSS tedy nemá městskému soudu co vytknout. Ostatně argumentace žalovaného (a též městského soudu) týkající se propagace penzionu byla spíše podpůrná. Stěžejním zjištěním v otázce funkční samostatnosti penzionu bylo, že nemá vlastní samostatnou technickou infrastrukturu (viz body 7 a 11 napadeného rozsudku).

[15] Stěžovatelka zopakovala, že stavební úřad a krajská hygienická stanice považují penzion za samostatný objekt, a nesouhlasí s názorem městského soudu, že tato skutečnost není pro posouzení věci rozhodující. Pokud je penzion těmito orgány považován za samostatný objekt, pak nemůže být současně označen za nesamostatný celek. Stěžovatelka tedy v podstatě jen vyjádřila nesouhlas s dílčím závěrem městského soudu, aniž jej jakkoli rozvedla. Na takto obecnou námitku proto NSS odpovídá též pouze

obecně. Městský soud vysvětlil, že uvedené správní orgány posuzují penzion z pohledu splnění jiných podmínek, než jsou podmínky pro poskytnutí dotace (body 14 a 16 napadeného rozsudku). Tato úvaha je logická a odpovídá reálným okolnostem věci (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 2. 2018, čj. 1 Afs 370/2017-39, bod 31).

[16] Dále stěžovatelka uvedla, že absence recepce nemůže být důvodem pro závěr o funkční nesamostatnosti penzionu. Jedná se pouze o jedno hodnotící kritérium. Proti tomuto závěru NSS nic nenamítá. Nečinil tak ani městský soud. Naopak pádně vysvětlil (bod 18), že samostatná existence recepce je uvedena v demonstračním výčtu skutečností, které je nutné při posuzování funkční samostatnosti penzionu hodnotit (viz citovaná kritéria přijatelnosti projektu). Absence samostatné recepce pro penzion v této věci pouze dokládá správnost celkového závěru o funkční nesamostatnosti penzionu.

[17] Odstavce 9 a 10 pod bodem IV kasační stížnosti jsou opět doslovně převzaty z textu žaloby (odst. 4, 5 a 11 pod bodem IV). Současně nenabízí žádnou novou polemiku (oproti zde již uvedené) s rozsudkem městského soudu. NSS se k nim proto nebude blíže vyjadřovat.

[18] Stěžovatelka závěrem namítla, že si SZIF a žalovaný počínali v rozporu s jejím legitimním očekáváním. Tato námitka sice zazněla v návrhu na zahájení sporného řízení u žalovaného, ale stěžovatelka ji poté nevznesla v žalobě, proto je v souladu s § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřijatelná. NSS přesto uvádí, že zamítnutí žádosti o dotaci (resp. ukončení administrace žádosti) nebrání fakt, že SZIF v průběhu administrace žádosti nevznesl žádnou připomínku k projektu ani požadavek na vysvětlení nebo doplnění žádosti (otázkou právní jistoty a legitimního očekávání v souvislosti s poskytováním dotace se NSS podrobně zabýval např. v rozsudku ze dne 15. 11. 2016, čj. 6 Afs 275/2015-39, body 34 – 43).

[19] NSS je známo, že stěžovatelka podala k tomuto soudu ještě jednu kasační stížnost, která se taktéž týkala žádosti o vyplacení dotace. Desátý senát shledal celou tuto kasační stížnost usnesením čj. 10 Afs 132/2021-38 nepřijatelnou z důvodu, že stěžovatelka pouze doslovně převzala argumentaci ze žaloby. NSS proto opětovně zdůrazňuje, že míra kasačního přezkumu rozhodnutí soudu vydaného ve správním soudnictví závisí především na kvalitě námitek sepsaných v kasační stížnosti (srov. rozsudek NSS ze dne 23. 6. 2005, čj. 7 Afs 104/2004-54).

[20] Kasační stížnost stěžovatelky je částečně nepřijatelná a částečně není důvodná, proto ji NSS v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl. O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, náhrada nákladů řízení jí nepřisluší. Žalovanému nevznikly náklady řízení vymykající se z běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. února 2023

Ondřej Mrákota
předseda senátu